

Als het makkelijk was, werd iedereen greenkeeper en stonden alle lezers van dit vakblad op de keien.

Déjà vu

Hebt u dat ook weleens? Je bent ergens, of je hoort iets, en je hebt sterk het idee dat je dat al eerder hebt gehoord of meegemaakt. Dat had ik bij het doorlezen van deze uitgave van Greenkeeper. Ik heb misschien wel tien jaar via deze prikkelpagina mijn vinger op de zere plek van onze visie op het gebied van gewasbescherming proberen te leggen.

In mijn eigen tuin zou ik zelf nooit en te nimmer iets gebruiken, maar branchebreed was en ben ik nog steeds van mening dat het makkelijk regeren is vanuit de portemonnee van andere mensen. Daarmee bedoel ik dat gewasbescherming -anderen gebruiken liever het woord pesticiden- weliswaar iets is wat je beter niet kunt gebruiken, maar dat de financiële of beheerstechnische voordelen zo aanzienlijk kunnen zijn dat je je als baanbeheerder toch gedwongen voelt om dit te doen. Maar goed, ik praat hier als een oude man over ontwikkelingen van tien of meer dan tien jaar geleden en we zijn inmiddels een paar stappen verder. Wat aanvankelijk leek op een totaal en strikt verbod, is een verbod onder voorwaarden geworden. En iedere greenkeeper of deskundige kan op zijn vingers natellen dat het balletje verder zal rollen. We stevenen hoe dan ook af op een toekomst zonder chemie voor golf en sport.

Sterker nog, dit magazine wordt ook gelezen bij onze zuiderburen. In Wallonië geldt inmiddels al een zerotolerancebeleid en Frankrijk introduceert dat begin 2025. Best wel bizar als je je realiseert dat ik in dertig jaar interviewen voor dit vakblad minimaal 100 keer heb gehoord: 'Als je iets nodig hebt, wat hier niet mag, moet je gewoon naar België gaan.' Misschien komt Waals België voortaan naar ons voor de *stash*.

De vraag is natuurlijk of het zonder chemie kan. Ja, natuurlijk kan het zonder chemie. Dat is gewoon een keuze die je moet maken. De Waalse greenkeeper die wij in deze editie van Greenkeeper interviewen, meldt hierover dat als je geen chemie hebt, het weer gaat over ouderwets vakmanschap. Iedere greenkeeper heeft al op de kleuterschool geleerd dat klaver staat voor weinig stikstof en ridderzuring voor een te hoge zuurgraad. De kunst is om daarmee te spelen en te werken. Is dat makkelijk? Nee, natuurlijk niet. Maar als het makkelijk was, werd iedereen greenkeeper en stonden alle lezers van dit vakblad op de keien.

Hein van Iersel
Hoofdreducteur

We stevenen hoe dan ook af op een toekomst zonder chemie voor golf en sport

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!